

פרוטוקול מס' 108 ~~109~~

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
מיום כ', יח' באדר תשל"א - 15.3.71, שעה 9.00

נכחין:

חברי הוועדה:

- י. ש. בן-טאיר - היו"ר
- מ. אביזוהר
- ר. ארזי
- י. ארידור
- א. אנקוריין
- ש. ז. אנדלוב
- פ. ביבי
- ז. הרינג
- א. עופר
- ג. פת
- ש. פרידמן
- ח. צדוק
- י. קורן
- י. ה. קלינגהופר

מוזמנים:

- א. ידין - המשנה ליועץ המשפטי לממשלה
- ז. נגבי - משרד המשפטים
- ר. רייס-לברון - משרד השיכון

מוזכרת הוועדה: ר. פלחי

רשמה: ח. ביתן

סדר היום:

- (א) חוק הגנת הדייר (הוראות שונות) (פס"ל 2), תשל"ל - 1970;
- (ב) חוק לתיקון דיני העונשין (דרכי ענישה) (תיקון), תשל"ל - 1970 (הצעת חבר-הכנסת י. ארידור);
- (ג) חוק רואי חשבון (תיקון), תשל"א - 1970;
- (ד) תקנות מרשם האוכלוסין (רישום בתעודת זהות) (קבלת ציור מהג"א);
- (ה) חוק למימון מקודת החוק הפלילי

(23037)

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י.ש. בן-מאיר:

(א) חוק הגנת הדייר (הוראות שונות) (מס' 2)

סעיף 12 (החלפת סעיפים 17-19)

חבר-הכנסת אנקוריון, האם אתה עומד על בקשתך לרביזיה? הוועדה החליטה למחוק

היו"ר י.ש. בן-מאיר:

את סעיף קטן (ג).

אני עומד על בקשתי לרביזיה.

א. אנקוריון:

ה צ ג ע ה

בקשת הרביזיה של חבר-הכנסת אנקוריון נתקבלה

התנגדתי למחיקת סעיף קטן (ג) ואני מציע להחזיר אותו.

א. אנקוריון:

בהזדמנות זו אני מציע שבסעיף קטן (ב) יבוא "תבוצע ההעלאה בהדרגה תוך שנתיים" במקום "תבוצע ההעלאה בהדרגה תוך ארבע שנים". כפי שאני מבין, הרביזיה היא על כל סעיף 12.

היו"ר י.ש. בן-מאיר:

במקום "תבוצע ההעלאה בהדרגה תוך ארבע שנים" כפי שאני מבין, הרביזיה היא על כל סעיף 12.

לא, ביקשתי רביזיה רק לגבי סעיף קטן (ג).

א. אנקוריון:

כשלב זה אני מציע לכל חברי הוועדה לוותר על רביזיות ולהשאיר את הסעיפים כפי

ח. צדוק:

שנתקבלו בפעם הקודמת.

העוול כבר נעשה, ואיני מוכן להוסיף עוול על עוול. במקום שהענין יופנה לבתי דין הוא יופנה למסמלה, והמסמלה אומרת כי צריך להתקין תקנות ובאמצע יש פגרה, ואם כן, יימשך הדבר שנה.

היו"ר י.ש. בן-מאיר:

הבינותי שבענין התקנות לבתי עסק דרוש זמן מעבר קצר של שלושה חודשים, ודבר זה היה קבוע כל הזמן לגבי דירות במסעיף 11. אותי לא מעניין כל כך ענין שלושת החודשים, כי אם האפשרות של ביטול התקנות על-ידי החלטת הכנסת. איני משלה את עצמי שאם תפרסם הממשלה תקנות בבוא ונבטל אותן, אבל אני מחשיב את ריבונות הכנסת על חקיקת משנה שיש לה חשיבות גדולה ביותר. בחוקים אחרים דרשנו שתקנות בעלות ערך מהותי יבואו לאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט, אולם במקרה זה איני מרחיק לכת עד כדי כך שן הסעם הפשוט שלמדנו מדיון זה עד כמה עגלתנו מתנהלת קשה. אם כן, אני יודע זאת, אבל גם איני רוצה להשאיר לממשלה קרט-בלאנש, אלא להשאיר פתח, כי במקרה שהתקנות ייתקלו בהתנגדות מצד חוקים פסוייטים ונרצה ברביזיה, יהיה בידי הכנסת הכוח לעשות זאת. הדבר נקבע במסעיף 11 לגבי דירות, ואיני רואה שוני בענין זה בין דירות לבין בתי עסק. ברבע זה איני מתייחס לענין הפגרה, אלא לענין מהותי הנוגע לזכויות הכנסת. דומני שזאת היתה גם הצעת חבר-הכנסת צדוק.

א. אנקוריון:

אני בעד ביטול סעיף קטן (ג), כי אין בו שום דבר הנוגע לריבונות הכנסת. אני

א. עופר:

מבין שיש פרוצדורה של פיקוח מטעם ועדה של הכנסת על תקנות, היינו שהתקנות טובאות לאישורה, והיא מאשרת או לא מאשרת אותן או עורכת אותן. במקרה זה יש לכנסת רק אפשרות לבטל אותן. נכון שיש תקדים בענין זה לגבי היטלים ומכס, אבל שם הענין מובן מאליו. אי-אפשר להטיל מכס בלי החלטה של הכנסת, אבל ברור גם שאי-אפשר לדון במכס בקריאה ראשונה, שניה ושלישית ובינתיים תהיה ספסרות בשוק. לכן אפרו מתוך הכרח שהממשלה תתקין את התקנות, כלומר, הכנסת חייבת לקחת את היוזמה לידיה ולאשר או לבטל תקנות אלה. כאן אין זה נתון לפרוצדורה של הכנסת, ואני סבור שבענין כזה אין ערך מהותי להצעה כזאת, וזה אף לא פגובד.

ג. ארזי:

למקרה שלא תתקבל הצעו של חבר-הכנסת
אנקוריון אני מציע שתקנות אלה שתתקין
הממשלה יבואו לאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט. הושמע הנימוק שאם יובא
הדבר לכנסת זה עלול לדחות את הענין לזמן רב, והועלה ענין הפגרה. אבל
אם נדרש אישור של הוועדה, אין סכנה כזאת שהענין יידחה, כי גם בימי
הפגרה יכולה הוועדה להתכנס. אני גם מסתפק על דבריו המהותיים מאוד
של יושב ראש הוועדה בענין זה של חקיקת משנה ושל הצורך שהיא תבוא
לאישור הכנסת.

היו"ר י.ש. בן-טאיר:

טענתו של שר השיכון היתה שהממשלה אינה
שר. אני מבין הערתו כך, שאם מדברים על
הממשלה כולה, אין זה נאה שהתקנות יבואו לאישור הוועדה.

ז. הרינג:

במקום הנוסח הקיים אני מציע לכתוב:
"הכנסת תהיה רשאית לבטל תקנות בתי עסק
תוך שלושה חודשים מיום פרסומן".

היו"ר י.ש. בן-טאיר:

לאמור, התקנות נכנסות מיד לתוקף.

ז. הרינג:

כוונתי שהכנסת תהיה רשאית לעשות זאת
שלושה חודשים מיום הפרסום, ויהיה יום
הפרסום אשר יהיה.

היו"ר י.ש. בן-טאיר:

אני מוכן להצטרף להצעה זו.

א. אנוקריון:

גם אני מצטרף אליה.

היו"ר י.ש. בן-טאיר:

אם כן, יש רק הצעה אחת לגבי סעיף 12(ג)
האומרת: "הכנסת רשאית לבטל תקנות
בתי עסק תוך שלושה חודשים מיום שנכנסו לתוקף".

א. אנוקריון:

למען הדיוק ההסטורי ברצוני להזכיר
שבסעיף 18(ב) לחוק הקיים כתוב "תקנות
לפי סעיף זה ייכנסו לתקפן כעבור ארבעה חודשים מיום פרסומן בדשומות,
אם לא בוטלו על-ידי הכנסת מכוח החלטה תוך שלושה חודשים מיום פרסומן".
מדוע צריכים אנו לשנות משהו שקיים במשך עשרים שנה?

ה ע ב ה

ההצעה הנ"ל של חבר-הכנסת הרינג לפעיף 12(ג), נתקבלה

סעיף 7 (החלפת סעיף 10)

היו"ר י.ש. בן-טאיר:

אנו עוברים לרביזיה בסעיף 7. בסעיף זה
נתקבלה ההחלטה שבהתחלה יבוא: "על אף
האמור בסעיף 4 או בתקנות המשנות - (1) לא יעלו דמי השכירות על הסכום
המקסימלי הנא: בדירה של חדר אחד או חדר וחצי 24 לירות; לחדר לחודש;
בדירה של שניים או שניים וחצי חדרים 30 לירות; בדירה של שלושה או
שלושה חדרים וחצי 40 לירות; בדירה של ארבעה חדרים או יותר 50 לירות,
ובלבד שבכל מקרה ייקבעו דמי השכירות כך שהיחס שביניהם לבין סכום
המקסימום האמור יהיה כיהם שהיה ערב תחילתו של חוק תשל"א".

ה. צדוק:

אני מציע להשאיר בעינה את הפיסקה
הראשונה, כלומר, את דמי השכירות
המקסימליים כפי שהוחלט עליהם בוועדה. במקום שכל שנה ישולם שלישי
מהתוספת הצעתי היא שייאמר כי ההעלאה תהיה כך שאיש לא יידרש להוסיף
יותר מאשר שלישי ממה ששילם עד אז במשך שנה. אסביר את השינוי. מה שנתקבל
בפעם הקודמת היה שכל תוספת, יהיה גודלה ושישדה אשר יהיה, מתחלקת לשלושה
חלקים, ובכל שנה חייב הדייר להוסיף שלישי מהתוספת. מה שאני מציע הוא
שהתוספת תחול במגבלה אחת בלבד, והיא שאיש לא יידרש להוסיף בשנה אחת
יותר מאשר שלישי ממה שהוא משלם כיום. התוצאה תהיה שבדירות גדולות יותר

ח. צדוק:

בהן שיעור ההעלאה קטן יותר יחסית תחול סיד ההעלאה כולה, אם אינה עולה על שליש משכר הדירה הקיים; בדירות בינוניות בהן ינוע שיעור ההעלאה בסביבות 50%-60% ייווספו סיד 33%, והיתר בשנה השניה; בדירות קטנות בהן יגיע שיעור ההעלאה עד 100% - נאסר 12א לירות ל-24 לירות - תחול העלאה זו במשך שלוש שנים. השינוי שאני מציע נובע לסעיף 10(ב).

היו"ר י.ש. בן-מאיר: אם כן, אנקש לא להתייחס לסעיף 10(א) (1)(2), כי אם רק ל(ב). ההצעה היא שדמי השכירות לא יעלו על שליש ממה?

ח. צדוק: - מסך דמי השכירות היסודיים.

א. ידין: - ממה שהשתלם ערב תחילתו של חוק זה. מה שמציע חבר-הכנסת צדוק הוא פשוט שאיש לא יוסיף בשנה אחת יותר משליש מאשר בשנה הקודמת. את זאת אפשר לנסח.

ה צ ב ע ה

בקשת הרביזיה לגבי סעיף 7 (החלפת סעיף 10), נתקבלה.

הצעת חבר-הכנסת צדוק כי ההעלאה בשנה אחת לא תעלה על שליש מסך דמי השכירות היסודיים, נתקבלה.

סעיף 7 (החלפת סעיף 11)

ח. צדוק: אני מציע לקבוע כתאריך את ה-1 ביולי 1973.

היו"ר י.ש. בן-מאיר: אולי נלך לפי השנה הפיסקלית ונקבע כתאריך את ה-1 באפריל.

הוחלט: בסעיף 11(ג) יבוא "1 באפריל 1973" במקום "1 בינואר 1973".

א. עופר: לאחר קבלת התיקון שהוצע על-ידי חבר-הכנסת הרינג לסעיף 12(ג) יש צורך בהתאמת סעיף 11(ד) להחלטה זו. דרושה אחידות.

היו"ר י.ש. בן-מאיר: אולם כאן יש קונצפציה אחרת, ושם יש קונצפציה אחרת.

ג. האוזנר: סדוע הערת השוליים של סעיף 11 נקראת "הפחתה למשלמי דמי מפתח"? אין מלה

בסעיף על דמי מפתח.

היו"ר י.ש. בן-מאיר: זה הועתק בטעות מהנוסח הכחול.

ד. רייס-לברון: לפי מה שהתקבל בוועדה לגבי סעיף 12 יוצא שהתקנות המסנות לבתי עסק נכנסות סיד לתוקף, ואילו התקנות המסנות לדירות נכנסות לתוקף בתום שלושה חודשים. כלומר, אם נפרסם אותן יחד, יתקבל מצב סוזר.

ח. צדוק: גם מטעמי אחידות וגם מטעמים מעשיים שמענו עכשיו הנוסח בסעיף 11 צריך להיות אותו הנוסח כפי שקיבלנו אותו קודם, כלומר, התקנות נכנסות סיד לתקף, והכנסת רשאית לבטל אותן תוך שלושה חודשים.

היו"ר י.ש. בן-מאיר: יש נקודה נוספת ששכחתי. נתבקשתי על-ידי שר השיכון להביא לפני הוועדה את דרישתו הנמרצת כלפי סעיף קטן (ד). (ב(ד) כפי ששונה על-ידי הוועדה כתוב שהתקנות יותקנו על-ידי שר השיכון באישור ועדת החוקה, חוק ומשפט (ענין שלושת

החודשים נמחק), והשר מתנגד לשתי הנקודות גם יחד. הוא רוצה שהממשלה תתקין את התקנות, ושנית, אין הוא רוצה שיידרש אישור ועדת החוקה, חוק ומשפט. זו הסתייגות שר השיכון אותה הוא ביקש שאביא בפניכם.

ח. צדוק: הצעתי היא שייכתב כי תקנות אלה יותקנו על-ידי הממשלה וייכנסו מיד לתקפן, והכנסת רשאית לבטל אותן כעבור שלושה חודשים, כפי שכתבנו לגבי בתי עסק.

ד. רייס-לברון: אני חושבת שגם פהסיפה הזאת יסתייג השר.

היו"ר י.ש. בן-טאיר: אם כן, מה שמציע חבר-הכנסת צדוק הוא שבמקום "שר השיכון" יבוא "הממשלה", וסעיף קטן (ד) ינוסח כמו סעיף 12(ג).

א. אנטוריון: קיבלתי את הצעתו של חבר-הכנסת הרייב כדי להסיר חשד שיש איזו סחבת רחמנא ליצלן, אבל לא נראה שנדבר היום מלכתחילה על מה שיהיה אחרי אפריל 1973.

ז. נגבי: מדובר על מה שיהיה ב-1 באפריל 1971.

א. אנטוריון: בסעיף 11(א) כתוב שהממשלה רשאית להתקין תקנות לשינוי דמי השכירות שהתלפו ערב תחילת החוק, ובלבד שלא תתקין אותן יותר מאחת לשנה. אחר-כך בא סעיף קטן (ג) ואומר כי במסיימום ובפנייטום לא יחול שינוי לפני ה-1 באפריל 1973. אם כן, על אילו תקנות מדברים אנו? יש תקנות שאינן פיידירות, אלא תקנות המוצאות מזמן לזמן על-ידי הממשלה. אם כעבור שנה או שנתיים תתקין הממשלה תקנות, ואלה יתפרסמו וייכנסו מיד לתקפן, ואחר-כך תבטל אותן הכנסת, זה לא נראה לי. הגיוני יותר מבחינה זו מה שכתוב בצוסח הכחול.

ח. צדוק: אני מבין שגם הפעלת דמי השכירות החדשים במסגרת המסיימום שנקבע לגבי דירות - טעונה התקנת תקנות, אלא שרק החל מה-1 באפריל 1973 אפשר יהיה לשנות את שיעורי המסיימום.

א. יריין: זה נכון, אבל לא סדוייק. נקודת המוצא הוא סעיף 4 הקובע דמי שכירות לדירות ואומר כי שכר הדירה הוא הסכום המשתלם ערב תחילת חוק תש"ל בשינויים שייקבעו בתקנות לפי סעיף 11. שום שינוי לא יחול אלא אם כן תפעיל הממשלה את סמכותה לפי 11(א) ותתקין תקנות המשנות את שכר הדירה שהשתלם ערב תחילת החוק. כל ענין המסיימום והמסיימום אינו משנה אף במשהו את דמי השכירות של דירה כלשהי, כי אם רק קובע הגבלה לסמכות הממשלה להעלות או להפחית את דמי השכירות של דירות.

ח. צדוק: אני מציע שלגבי תקנות לפי סעיף 11(ג) המשנות את המסיימום ניתן את הסמכות לממשלה רק מה-1 באפריל 1973 ונכתוב כי תקנות אלה ייכנסו לתקפן כעבור שלושה חודשים, אלא אם כן יבוטלו לפני-כן על-ידי הכנסת.

ה צ ב ע ה

בקשת הרביזיה של חבר-הכנסת צדוק לסעיף 11, נתקבלה.

ההצעה לבטל את החלטתה הקודמת של הוועדה בדבר התקנת תקנות על-ידי שר השיכון באישור ועדת החוקה, חוק ומשפט, נתקבלה.

הצעת חבר-הכנסת צדוק לפחוק את סעיף 11(ד), ולהוסיף ב-11(ג) כי תקנות אלה תחילתן כעבור שלושה חודשים מיום פרסומן ברשומות, אם לא בוטלו לפני-כן בהחלטת הכנסת, ולכתוב "הממשלה" במקום "שר השיכון" - נתקבלה.

היו"ר י.ש. בן-טאיר: ביום ד' ב-8.30 יהיה בוועדה סמלא מקום שר השיכון, השר גבתי, המערער על החלטותינו בקשר לסעיף 4. שר המשפטים יערער על החלטת הוועדה בקשר

היו"ר י.ש. בן-סאיר:

לבתי דין. החלטנו שבבתי דין יישבו נציגי בעלי הנתיים והדיירים, ושר
המשפטים רוצה שיישבו מומחים.

נכריז עכשיו על הפסקה ובשעה 11.00 נחדש
את הישיבה ונדון בתחילה בהצעת החוק הפרטית של חבר-הכנסת ארידור.

ר. ארזי: בזמן האחרון חלים שינויים במועדי הישיבות

ושינויים אלה פגיעים לידיעתנו סמך ברגע

האחרון. אפשר לא לקיים ישיבה בגלל תקלה (אני סתייחס, למשל, לישיבה
ביום ד' שהתקיימה בשעה 8.00 במקום ב-8.30, שהיא השעה המקובלת), אבל
לא לקיים אותה וברגע האחרון לשנות את מועד התחלתה.

(הישיבה הופסקה בשעה 10.00)

(הישיבה נתחדשה בשעה 11.00)

**ב) חוק לתיקון דיני העונשין (דרכי ענישה)(תיקון).
תשל"ל - 1970**

(הצעת חבר-הכנסת ארידור)

היו"ר י.ש. בן-טאיר:

בישיבה הקודמת הציע חבר-הכנסת אנקוריון לכתוב אחרי "רשאי הוא" לצוות בהתחשב בנסיבות הענין ואם נראה לו שהענין צורך. חבר-הכנסת ביבי הציע לדבר על הקיימים סביב שטלוגאפאשי ואלה הוצאות סבירות.

י. ארידור:

נראה לי שטוב תעשה הוועדה אם לא תחליט בשלב זה לשנות מהנוסח שהוגש על-ידי שר המשפטים. ראשית כל הייתי מציע שלא נתקן את סעיף 43 בדרך אגב. לתשומת לבו של חבר-הכנסת אנקוריון ברצוני לומר כי כל התוספת שהצעת היא "פיצוי על מעצר או פיקוד שריצה בקשר להאשמה מפנה זוכה". אשר לפלים שפציע חבר-הכנסת אנקוריון להוסיף, ברור שאין בהן משום הדרכה לבית המשפט, כי כל פיצוי שהוא קובע הוא קובע אותו בהתחשב בנסיבות הענין ואם נראה לו הדבר צורך. אין סיבה להכניס תיקונים פחותים לסעיף 43 בשלב זה בגלל התיקון שהצעת. כשתחזור ההצעה שהקריאה הראשונה אפשר יהיה לתקן הרבה דברים לסעיף 43, אם זה יהיה דרוש, אולם התיקון שהצעת אינו סיבה להלביש תיקונים לסעיף 43 כולו. זו היתה אחת הסיבות שבגללה הסכפתי להצעת שר המשפטים שצמצמה את הנושא לזוויכוח. אם חברי הוועדה ירצו להוסיף, אפשר יהיה לעשות זאת אחרי הקריאה הראשונה.

היו"ר י.ש. בן-טאיר:

מדוע אי-אפשר לעשות זאת עכשיו?

י. ארידור:

כי נושא זה של תוספת הפלים המוצעות על-ידי חבר-הכנסת אנקוריון פכניס ויכוח על כל סעיף 43, בעוד שהצעת החוק פטרתה היתה לפתור בעיה ספציפית. אפשר לשנות את סעיף 43 פיסודו, אבל ההגיון אומר שהוויכוח על כך צריך להתנהל אחרי שהצעת החוק עוברת את הקריאה הראשונה. למעשה הנושא הנדון בוועדה הוא התוספת לסעיף 43 ולא הסעיף עצמו, אם כי ההצעה פנוסחת בצורה שהסעיף מוחלף. נוסף לכך התוספת המוצעת על-ידי חבר-הכנסת אנקוריון אינה מעלה ואינה מורידה.

אשר לתוספת הפלה "סביר", מצד אחד

היא פרחיבה ומצד אחר היא מצמצמת. נניח שמדובר בפליגונר שהפסיד אלפים רבים בגלל מעצר של שבוע. כיוון שבית המשפט יכול תמיד להתחשב בנסיבות הענין הוא עשוי להחליט שלא פגיע באותו פקרה פיצוי על נזק פמשי סביר. מדוע לומר פראש לבית המשפט שהפיצוי הפגיע לנאשם הוא הפיצוי הממשי הסביר? מצד אחר יכול להיות שהנזק הממשי הסביר קטן מאוד, למשל, במקרה שמדובר באדם שהיה מחוסר עבודה לפני מעצרו או שהכנסתו היתה פועטת והוא ישב זמן פמושך בפאטר. במקרה כזה יכול בית המשפט לתת לו פיצוי שלא בהתחשב דווקא בנזק הממשי הסביר. מה הפתרון שהוצע בנדון על-ידי שר המשפטים? הוא הציע להשאיר נושא זה לשיקול דעתו של בית המשפט, ואנו יודעים מהנסיון ששיקול הדעת בנושאים אלה פופעל לעתים רחוקות. כשיקול הדעת פפילא בודי השופט קשה מאוד להדריך את השופט בענין זה.

כיוון שהענין יהיה עדיין פתוח אחרי

הקריאה הראשונה וכיוון שמדובר בתיקון כה מצומצם בהקשר זה - אני מציע שלא לשנות מהנוסח הלבן בשלב זה ולא לקבל גם את הצעת חבר-הכנסת ביבי בנקודה זו.

א. ידיון:

איני יודע אם זה תמיד נכון שצריך להביא את הצעת החוק לקריאה ראשונה ואחר-כך לדבר על שינויים, כפי שאומר חבר-הכנסת ארידור, כי אפשר לטעון נגד זה, שאם חושבת הוועדה להכניס תיקונים, אין סיבה שהיא לא תביא לקריאה ראשונה את ההצעה עם התיקונים, כמובן, בהסכמת המציע, כדי שכל הבית יוכל להתייחס גם לנקודות הנוספות. אולם אני סבור שהשאלה אינה

א. ידין:

חשובה וכאן כל כך. אני מצטרף בהחלט לדעה שלא צריך לקבל את שתי ההצעות שהועלו. את הצעתו של חבר-הכנסת אנקוריון אין לקבל, כי אינה מוסיפה ואינה גורעת, ובתי המשפט מפעילים סמילא את שיקול דעתם בהתחשב בנסיבות הענין ואם נראה להם הדבר צודק. אם זה לא ייראה צודק לבית המשפט, הוא לא יפסוק פיצוי וכמו כן הוא לא יתעלם מהעובדה שהנאשם במקרה האחד הוא מליונר, כפי שנאמר כאן, ובמקרה האחר הוא אדם מחוסר עבודה או מחוסר אמצעים. הוא גם יתחשב באורך המעצר וכיוצא בזה. הפלים המוצעות אינן בגדר מתן הנחיה, כי אינן סדריכות את בית המשפט לשום דבר שלא היה נזקק לו בלאו הכי.

ההצעה לכתוב "נזק ממשי סביר" אינה נראית לי. אני סבור שפיצוי זה אינו בעד הנזק הממשי אלא בעד זה שאדם ריצה עונש מאסר או מעצר שלא הגיע לו. אם יש למאשם שזוכה טענה נגד הקובל שגרם לו נזק ממשי סביר, יתבע אותו בנזיקין. נזק שגרם להפסד מסוין אינו הענין הקובע, הענין הקובע הוא פיצוי על ריצוי מעצר או מאסר שלא הגיע למאשם.

ס. ביבי: מה סיבו של פיצוי זה?

א. ידין: הפיצוי הוא בראש וראשונה על הסבל, הצער והבושת שנגרמו למאשם בעיני הבריות למרות שלא היה יסוד להאשמה. איני אומר שהפיצוי אינו יכול להתייחס גם לנזק ממשי, היינו גם לנזק מסוין, אבל לא הייתי מבליט זאת ועל כל פנים ודאי שלא הייתי מעמיד את הפיצוי רק על הנזק הממשי, כך שעל הבושת ועל הצער והסבל לא יקבל הנאשם פיצוי. מכחינה זו אני מציע להשאיר את הדברים כפי שהם מנוסחים עתה.

לפני הרבה שנים קיבלנו חוק שדן במטריה דומה במקצת, וכוונתי לענין המשפט החוזר. בית המשפט ששחרר את האיש הנדון על סמך המשפט החוזר יכול היה גם לפצותו. בענין זה נאמר כי בית המשפט, הפוסק במשפט החוזר לטובת האיש שנתבע לראשונה וריצה את עונשו, "רשאי לתת כל צו הנראה בעיניו כדי לפצות נדון שנשא עונשו או חלק מסוין ושהרשעתו בוטלה כתוצאה מהמשפט החוזר". גם כאן בא לידי ביטוי הרעיון שבגלל נשיאת המעצר כשלעצמה יש מקום לפצות את האיש, כי התברר בדיעבד שזה לא היה מוצדק.

היו"ר י.ש. בן-טאיר: במקום ההצעות האלה אני מציע לכתוב "בסכום כפידיה שייראה לו" במקום "בסכום שקבע". באותה פיסקה שציטט פרופ' ידין כתוב בערך אותו הדבר. כתוב שם "כל צו הנראה בעיניו". כאשר כותבים "בסכום שקבע" אפשר לטעון שאין זה נותן די דיסקרציה לבית המשפט, ודומני שחבר-הכנסת אנקוריון רצה לקלוע למטרה זו על-ידי הסייגים שהציע, היינו לתת דיסקרציה מספקת לבית המשפט.

אני מסכים עם פרופ' ידין שהפיצוי אינו צריך להיות מוגבל לנזק ממשי, אלא צריך להשאיר את הדבר פתוח. לפעמים יהיה זה פיצוי על נזק ממשי ולפעמים לא יהיה זה פיצוי על נזק ממשי. מכל מקום יש למצוא דרך לקבוע במפורש שהכל הוא כפי שייראה לבית המשפט.

א. אנקוריון: בישיבה הקודמת קרא היושב ראש את סעיף 43 לחוק הקיים והתברר שכל מה שמציע חבר-הכנסת ארידור הוא להוסיף את המלים "ופיצוי על מעצר או מאסר שריצה בקשר להאשמה מסנה זוכה". אם כך הדבר, אני מציע לחבר-הכנסת ארידור לא לכתוב "במקום סעיף 43 לחוק" לתיקון דיני העונשין... יבוא" אלא "בסעיף 43, אחרי המלים הוצאות הגנתו יבוא...". אם זה לא ישונה בצורה זו, אחפש מומים בסעיף 43 כפי שהוא. אני מהרהר גם לגבי המלה "את" שלפני "הוצאות הגנתו", כי אם כותבים אותה, פירוש הדבר, שאם הוציא הנאשם 50 אלף לירות על הגנתו, הוא צריך לגבות את כל הסכום, בעוד שאם כותבים "הוצאות הגנתו", הרי הוא יגבה לאו דווקא את הסכום שהוציא.

י. ארידור: אין התנגדות לבטל את המלה "את" בפרט כשאינה משנה מהתוכן.

א. אנקוריון:

מה שמציע חבר-הכנסת ארידור אינו די מהפכני בעיני. הפיצוי אינו יכול להיות למשפט שהסעיר כל כך את הרוחות, משפטו אי-אלו הוצאות, ואיני בטוח שהיא

רק על מעצר או מאסר. אם אתיחם של השופט מלחי, הרי השופט קיבל נכלל בקטגוריה של הסעיף הנדון.

א. ידין:

- ולגמרי לא, כי השופט מלחי לא ישב במעצר אף לא יום אחד.

א. אנקוריון:

יש טעם בתיקון החוק אם בעניינים כאלה לא ישאירו שוב להחלטת הממשלה מה מגיע ומה לא מגיע. זה ענין של בית המשפט, ואם חושבים על מתן פיצוי, מדוע הוא יינתן דווקא כשארם ישב במעצר או במאסר? אפשר לגרום עוול לאדם גם אם לא ישב במעצר, ואני מדבר על עוול שבעדו מגיע פיצוי. לכן אני מתפלא על חבר-הכנסת ארידור שהצטמצם בענין זה. אילו חבר-הכנסת ארידור היה הולך רחוק יותר, ייתכן שהייתי מסכים אתו, אולם אני כשלעצמי לא אקח את היוזמה לידי בענין זה. מכל מקום אני אומר בפירוש שהתיקון המוצע אינו מהפכני בעיני.

אני מוכן להסכים להצעת היושב ראש לכתוב "בסכום שייראה לו". אשר לשני הסייגים שהצעת: לשהם תופסים בפקודת לפעמים, אני רוצה שהם ייכתבו במפורש ושהם יתייחסו גם לעצם מתן הפיצוי ולמבנה הפיצוי. אני מסכים ואומר שאני מקבל את התיקון המוצע על-ידי היושב ראש ומציע שלפני המלה פיצוי ייוסף "ואם נראה לו הדבר צודק ובהתחשב בנסיבות הענין גם".

י. ארידור:

אני מסכים להצעת היושב ראש.

ס. ביבי:

אני עומד על הצעתי מן הטעם שאיני מבורך כי בית המשפט צריך לתת פיצוי גם על פגיעה בשמו של הנאשם וכיוצא בזה. אני מוכן להצטרף להצעת היושב ראש בנוסף להצעתי, ואז יהיה צורך להשמיט את המלה "סבירות" כי ודאי שתהיה סיוותרת.

י.ה. קלינגהופר:

פרופ' ידין נתן הסבר בקשר לכתוב בחוק בתי משפט על דיון חוזר. בסעיף 9(ג) אני מציע כי כיוון שלא דובר על הוצאות ההגנה הרי גם פסיקת הוצאות ההגנה יכולה להיות בגדר סעד אחר. אבל באיזה סעד מדובר?

א. ידין:

לא הסתמכתי על ענין זה אלא מפני שהוא נוגע לפיצוי.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר-הכנסת אנקוריון למחוק את המלה "את" לפני "הוצאות הגנתו" - נתקבלה.

היו"ר י.ש. בן-מאיר:

אני מציע את הצעת חבר-הכנסת אנקוריון להוסיף אחרי "הוצאות הגנתו" - "ואם נראה לו הדבר צודק ובהתחשב בנסיבות הענין". אני רואה שהקולות שקולים, וכיוון שאי-אפשר להביא שתי גישאות בקריאה מרוסית בחזור לענין זה אחר-כך. אצביע את ההצעות האחרות.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר-הכנסת ביבי לכתוב "פיצוי על נזק ממשי סביר שמבל" - לא נתקבלה.

הצעת היושב ראש לכתוב "בסכום שייראה לבית המשפט" במקום "בסכום שקבע" - נתקבלה.

היו"ר י.ש. בן-מאיר:

אני מבין שחבר-הכנסת ביבי מוותר על הוספת המלה "סבירות" אחרי "הוצאות".

ס. ביבי:

אני מוותר על זה.

היו"ר י.ש. בן-מאיר:

בזה סיימנו את החוק לתיקון דיני העונשין (דרכי ענישה) (תיקון), תשל"ל - 1970 של חבר-הכנסת ארידור ואנו מעבירים אותה לקריאה ראשונה.

י.ה. קלינגהופר:

שלא יישכח שיש צורך לתאם את דברי ההסבר לשינויים.

ג) חוק רואי חשבון (תיקון), תשל"א - 1970

סעיף 2 - הוספת פא'

היו"ר י.ש. בן-מאיר:

הנוסח בסעיף 9א' (א) הוא: "שר המשפטים רשאי, לאחר התייעצות במועצה, להתקין תקנות לדרך פעולתו של רואה חשבון, לרבות דרך מתן חוות דעת ותקנות לביקורת חשבונות ונוהלי ביקורת".

ס. ביבי:

הופנתה תשומת לבי לתקנים של הביקורת, ונוכחתי לדעת שענין הנוהלים הוא כה גמיש, שקביעתם בתקנות יכולה לא לסייע כי אם אף לעכב. ברשותי דוגמה של תקני ביקורת ונוהלים, ואני מצטער שלא הבאתי זאת לישיבה. הנוהלים משתנים לעתים תכופות מאוד, ורואי החשבון טוענים שהכללתם בגדר התקנות עלולה להפריע להם ולהכביד עליהם במקום לסייע בידם ולאפשר להם גמישות, על-פיה יוכלו להתאים עצמם לנסיבות המשתנות. הם גם מביאים דוגמאות מהנעשה בעולם.

לכן אני מצטרף עכשיו לדעה שרצוי להשמיט את ענין הנוהלים בסעיף 9. התקנים מצומצמים ומוגבלים ויציבים יותר, ואילו הנוהלים הם ענין הרבה יותר רחב. באשר להתייעצות, אני סבור שרצוי לתת מעמד ללשכת רואי חשבון.

היו"ר י.ש. בן-מאיר:

הצבענו הצעה זו, ודומני שיש גם הסתייגות של חבר-הכנסת קלינגהופר על התייעצות עם הלשכה.

ס. ביבי:

אני סוכן להצטרף להסתייגות זו.

היו"ר י.ש. בן-מאיר:

בקשר לנוהלי ביקורת אני מבין לפי מה שדובר כאן כי שר המשפטים יקבע לגבי דברים עקרוניים, קבועים ויציבים, ואילו דברים פחותי ערך יישארו פתוחים.

ז. שר:

הרי אנו קובעים את הסטנדרט המינימלי, קרי, שאם קובע התקן למשל כי יהיו ניירות עבודה, איני מניח ששר המשפטים יקבע את צורת הניירות, אבל שלרואה חשבון צריכה להיות אסמכתא במשרדו שאכן ביקרו את הקופה ושהאסמכתא צריכה להיות על הנייר ושרואה חשבון הלך לבדוק את הסניפים - זה חלק מנוהלי הביקורת, ואם צלך לפי הפילוסופיה של הלשכה הרוצה שיביים להתראות הפנים שלה, על אחת כמה וכמה שהיא צריכה להיות מעוניינת בכך. אנו מעוניינים שהמקצוע יעבוד בדפוסים כאלה שהביקורת תהיה אפנים ביקורת. כל הענין נעשה בשיתוף עם המועצה בין שהדבר כתוב ובין שאינו כתוב, אם נחייב התייעצות פורמלית, כי אז תהיה התייעצות כפולה, וזה היה הנימוק שלי בגד התייעצות עם הלשכה. אני רוצה שהתקנות יהיו גמישות ושכל שיתקדם המקצוע בשנים הבאות כן יתקדמו התקנות ולא יקפאו על שמריהן. לאחר שעיינתי בנוהלים אלה ברצוני לומר כי שר המשפטים לא יקבע אותם כפירוס כזה, אלא יקבע מסגרת מינימלית הכרחית. זה טוב גם ללשכה הרוצה בשינויים. לכן אני חושב שלגופו של ענין יהיה דבר זה טוב ללשכה ולמועצה ועל אחת כמה וכמה כשמדובר בסדוח ארוך.

היו"ר י.ש. בן-מאיר:

יש עוד דבר שעדיין לא הצבענו עליו, וזאת בעיית אישור ועדת החוקה, חוק ומשפט שעדיין לא הוכרעה.

ה צ ב ע ה

ההצעה להוסיף בסעיף 9א(א) "באישור ועדת החוקה, חוק ומשפט" - נתקבלה.
זכות הסתייגות: לחבר-הכנסת קלינגהרטר.

הצעת חבר-הכנסת ביבי לחוק את הפלים "נוהלי ביקורת" - לא נתקבלה.

הסתייגות: לחבר-הכנסת ביבי.

אנו עוברים לסעיף קטן (ב).

היו"ר י.ש. בן-מאיר:

מה פירוש "בביקורת איגודים לצרכי המדינה"?

א. אנטוריון:

בקריאה ראשונה הזיע חבר-הכנסת בדר לגבי (ב): (1) להוסיף אחרי "לחוק פנקר המדינה" - "לפי חוק ניירות הערך ובעיקר, לפי סעיפים 131 ו-131א) לפקודת פט הכנסה; (2) במקום "העוסק בביקורת איגודים לצרכי המדינה" - "העוסק בביקורת של הגופים המבוקרים על-פי חוק פנקר המדינה".

היו"ר י.ש. בן-מאיר:

איני בטוח שזה נוסח מדויק. בסעיף 9 לחוק פנקר המדינה לא מופיע הביטוי "איגודים" (קורא את הסעיף). אני מציע לכתוב "העוסק בביקורת של גוף מבוקר על-ידי פנקר המדינה" במקום "העוסק בביקורת איגודים לצרכי המדינה".

ז. שר:

היו"ר י.ש. בן-מאיר:

- או לפי סעיף 9 לחוק פנקר המדינה.

ז. שר:

אפשר לכתוב "בביקורת של גוף מבוקר כמשמעותו בסעיף 9 לחוק פנקר המדינה".

הוחלט:

בסעיף 9א(ב) יבוא "על רואה חשבון העוסק בביקורת של גוף מבוקר כמשמעותו בסעיף 9 לחוק פנקר המדינה" במקום "על רואה חשבון העוסק בביקורת איגודים לצרכי המדינה".

ז. שר:

שתי התוספות שמציע חבר-הכנסת בדר פירותות, לדעת, לאור (ד).

היו"ר י.ש. בן-מאיר:

נעבור לפעמיים קטנים (ג) ו(ד). לאור ההחלטות שנתקבלו יבוא ב(א) "שר המשפטים רשאי, לאחר התייעצות במועצה ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת להתקין תקנות... ובקשר לדברים שיש בהם משום התנהגות שאינה הולמת את כבוד המקצוע". בסעיף קטן (ג) יבוא "רואה חשבון שעשה מעשה בניגוד לסעיפים קטנים (א) ו(ב) ייאשם בהתנהגות שאינה הולמת את המקצוע".

ז. שר:

סעיף קטן (א) יחולק ל(1) ו-(2) ואחרי כן יבואו (ב) ו(ג).

היו"ר י.ש. בן-מאיר:

לסעיף קטן (ד) אין הערות.

ז. שר:

אגיש לוועדה את הנוסח לאור מה שסוכם כאן.

ד) תקנות מרשם האוכלוסין (רישום בתעודת זהות)
(קבלת ציוד מהג"א), תשל"א - 1970

היו"ר י.ש. בן-סאיר:
נאמר לי שהמדינה עומדת לחלק מסכות גז לאוכלוסיה. מסכות אלה יחולקו לא בפעם אחת אלא שלבים שלבים, ועל כן עלול להיווצר מצב שאדם יבוא לקבל פעמיים את המסכה. כדי למנוע זאת מציעים שתהיה אפשרות להסביע חותמת בתעודת הזהות המציינת קבלת הציוד. מה שמפריע גם לי הוא שהתקנה המתייחסת לקבלת ציוד מהג"א היא מאוד מאוד כללית.

י.ה. קלינגהופר: מה זה ציוד הג"א?

היו"ר י.ש. בן-סאיר:
נוסח זה יכול לכלול גם רובה שקיבל איש הג"א. איני מבין מדוע לא לכתוב במפורש שמדובר במסכות גז. ייתכן שנקטו נוסח כללי זה מן הטעם שזה ענין שהשתיקה יפה לו.

י.ה. קלינגהופר:
התקנות גם אינן כתובות בצורה מושלמת כל כך. בחוק מרשם האוכלוסין - ואנו מדברים על תקנות לביצועו של חוק זה - מדובר על שירות הביצוע האזרחי ובתקנות אלה משתמשים אנו לפתע במלה "הג"א". קיצור זה נקבע בחוק ההתגוננות האזרחית, אבל גם זה לא מדויק, כי הקיצור הוא סתם ה"ג", א"י, בלי המרכאות. אחר-כך כתוב בתקנות המובאות לאישורנו "קיבל אדם ציוד". באיזה ציוד מדובר, האם הכוונה לכל ציוד שאדם מקבל? אם כן, צריך להגדיר מהו ציוד לצרכי התגוננות אזרחית. יש ציוד אישי ויש ציוד לא אישי לצרכי התגוננות אזרחית. כל זה מוסבר היטב בחוק ההתגוננות האזרחית, והנה כאן זורקים לפתע לתוך החלל תקנות הכאות להוסיף משהו על תקנות הביצוע לחוק מרשם האוכלוסין. ואנו צריכים לקבל הסבר. איני יודע אם אנשי משרד הפנים יוכלו לספק את כל ההסברים. אולי צריך להזמין גם מישהו ממשרד הבטחון.

א. שפט:
בתקנות אלה מדובר לא על רובה ולא על ציוד כיוצא בזה אלא על מסכות גז בלבד.

היו"ר י.ש. בן-סאיר: מדוע זה לא כתוב במפורש?

א. שפט:
קשה לי לומר מדוע. עד כמה שאני מבין לא מעוניינים לפרסם שהכוונה לציוד את כל תושבי ישראל במסכות גז. אם נכתוב את הדבר במפורש, זה עלול לעורר בהלה.

י. ארידור: ואם יחלקו מסכות גז, זה יעורר פתות בהלה?

א. שפט: עדיין לא מחלקים את המסכות.

י. ארידור: אם כן, לשם מה התקנות?

א. שפט:
מתחילים לחלק מסכות גז. אם אתם בדעה שיש לומר את הדבר ברחל בתך הקטנה ואם בתנאי זה תאשרו את התקנות, אביא זאת בפני ראש הג"א ואשאל לדעתו.

היו"ר י.ש. בן-סאיר:
הנטייה בוועדה היא שאין להשתמש בתעודת הזהות להטבעת חותמות שונות. על כן אין הוועדה בדעה שיש להסביע בה חותמת על כל סוגי הציוד שיינתנו לאנשים. אם מדובר במסכות גז שהן דבר ראשון במעלה, מבינים שהמסכות יקרות ואין רוצים שיהיו תקלות, אבל אם מדובר בסוגים שונים של ציוד, אין הוועדה מאשרת את זה.

א. שפט: לא מדובר על כל סוגי הציוד אלא על מסכות גז בצורה הדווקנית ביותר.

א. ידין:

אני מבין שאין רוצים לפרש בפיוחד ענין זה של מסכות גז. גם איני יודע אם זה כל כך נכון לעשות את הדבר בצורה זו. נניח שהיום יחלקו מסכות גז ופחד איזו מסגרת נוספת הקטורה לנושא זה. הייתי מעדיף לנסח את הדבר בצורה כללית ולומר: "קיבל אדם מהג"א - ועוד נדבר בנפרד על הג"א - ציוד פגן אישי, ושאי...". כך ברור שציוד פגן אישי אינו מטאטא ואינו ציוד פיקלט, כי אם דברים שאדם שסתמש בהם לצרכי הגנה אישית.

י.ה. פלינגהוטר:

- לצרכי התגוננות אזרחית.

היו"ר י.ש. בן-פאיר:

לאנשי הג"א יש פנקס משלהם, ואפשר להטביע שם את החותמת.

א. שפט:

יש להם פנקס פילואים רגיל של כל יוצא צבא. כאן מדובר על ציוד הפיועד לכל תושבי ישראל, ולא דווקא לאנשי הג"א, וזה הנפקא מינה.

היו"ר י.ש. בן-פאיר:

הנוסח הצרכי כולל גם איש הג"א, היינו גם את הציוד האישי של איש הג"א, וזה האחרון מקבל גם דברים אחרים ולא רק מסכת גז. האם אפשר יהיה להכניס הכל לתעודת הזהות? אם זה כך, אני כבר פוכן ללכת בדרך שהציע פרופ' ידין. מדוע לא לכתוב "קיבל אדם שאינו איש הג"א"?

א. שפט:

זה בפירוש לא, כי גם יוצא צבא מקבל מסכת גז אישית לשירותו. הרי הוא אינו תמיד פנויים ואת המסכה הוא מקבל כאזרח ולא כיוצא צבא. לכן אין מציעים להטביע את החותמת בפנקס שלו.

י. ארידור:

פתי מתכוננים להתחיל בחלוקת ציוד זה?

א. שפט:

הטענה היא שאחד הדברים הפעכבים את התחלת החלוקה הוא חוסר אישור.

י. ארידור:

אבל יש עוד דברים הפכבים זאת. פתי יתגברו על כך?

א. שפט:

מסתבר שזה יהיה בעתיד הקרוב.

י. ארידור:

אם כן, ניתן את האישור באותו הזמן.

היו"ר י.ש. בן-פאיר:

כלומר, אתה רוצה לקבל תשובה מדוע לא לכתוב את הדבר בשם הפפורש, ואם הטענה היא שטרם התחילו לחלק את הציוד, הרי אפשר לחכות עם התקנות עד להתחלת החלוקה.

א. אנטוריון:

יש לי היסוס רב לגבי השימוש בתעודת הזהות לכל מיני צרכים. אם נהיה משוכנעים שזה בכל זאת הכרחי מפני שאין דרך אחרת לבקר את הענין, לא תהיה לנו ברירה אלא ללכת בדרך המוצעת. לא הייתי מצייע שנתכנס על הפלה "ציוד". זו תהיה הוראה יסודית של ראש הג"א שאת החותמת מטביעים רק לגבי מסכות גז. אם בעמוד על כך שהדבר יהיה כתוב כרחל בתך הקטנה, אין זה כל כך מתקבל על הדעת. לדעתי, אין זה כל כך רע להשתמש בפלה "ציוד". פתוך הנחה שהגיעו, כנראה, למסקנה כי אין קונטרוליה יותר שליטה אני בעד זה שנאשר את התקנות בצורה זו. האם הפלה "הג"א" מופיעה בתור שכזאת?

י.ה. פלינגהוטר:

הקיצור הזה נקבע בחוק ההתגוננות האזרחית, אבל לא בחוק פרשם

האוכלוסין. איננו יכולים לדבר פתאום על הג"א בחוק אחר בו לא פוסטר מה זה הג"א. אם כן, או שלא נשתמש בקיצור ונכתוב "התגוננות אזרחית", או שנתן בחוק או בתקנות קיצור כלשהו. מכל מקום אין לכתוב "קיבל

י.ה. קלינגהופר:

ציוד מהג"א. גם הקיצור הזה, כפי שכבר הזכרתי, אינו מדויק. כצו
הפועל איננו רואים לקראת מה אנו הולכים. צריך אולי לצייד את
האוכלוסיה ראשית כל במסכות גז. אחד-כך ייתכן שיהיה צורך לצייד אותה
גם באיזה ציוד שאיננו יודעים כרגע מהו. שמעתי מפי פר שפט שהוא
רוצה להתייעץ עם ראש הג"א. אולי בחסוך לו טרחה זו ובזמין לוועדה
את ראש הג"א או בא-כוחו כדי לקיים התייעצות ולהציג שאלות.

היו"ר י.ש. בן-טאיר:

הדבר דחוף ואני מצייע שפר שפט יתייעץ
עם ראש הג"א. אחת מהשתיים: אם אפשר
לדבר במפורש על מסכות גז, הרי שהוועדה פאשרת את התקנות, כי אין
אנו מתנגדים לענין מסכות הגז. אם מכל מיני טעמים חושב ראש הג"א
שאינן זה מתקבל על הדעת לכתוב זאת במפורש, וחברים בוועדה לא יסתפקו
בכך, אפשר לשאול את ראש הג"א אם הוא מוכן לשלוח מכתב לוועדה
החוקה, חוק ומשפט בו הוא מתחייב שהוראה זו לא תינתן אלא לגבי
ציוד הנוגע למסכות גז. אם ירצה לתת אותן הוראות לגבי ציוד אחר, יתייעץ
עליו לבוא לבקש את אישור ועדת החוקה, חוק ומשפט. כך נצמצם את הענין
ונדע היכן אנו עומדים. אם ירצה חבר-הכנסת קלינגהופר לשאול שאלות
אחר-כך - בבקשה.

י.ה. קלינגהופר:

אולם ענין הפכת יוצא דופן במקרה.

היו"ר י.ש. בן-טאיר:

אם יתברר שמדובר כאן בציוד אחר,
אבקש את פר שפט להזמין לכאן את
ראש הג"א, ואנו נציג בפניו שאלות ונברר את הענין. אם מדובר רק
במסכות גז וזה יוזכר במפורש, אין צורך בכירור והתקנות פאושרות.

א. שפט:

לגבי השימוש בקיצור הג"א אין לנו
התנגדות לכתוב "כמשמעותו בחוק
התכוננות האזרחית" או משהו מעין זה.

היו"ר י.ש. בן-טאיר:

יש הסכמה לכך.

יש עוד תקנות שאינן פביא אותן כרגע
בפני הוועדה, כי אם רק מבקש לשמוע את חוות דעתכם לגביהן. לפני זמן
מה הביא משרד הפנים לפנינו תקנות של אגרות בקשר לחוק פרשם התושבים.
משרד הפנים רצה להעלות את האגרה לתעודת לידה מ-1 לידה ל-2 לידות
ולתעודת לידה נוספת מ-2 לידות ל-3 לידות. לזה לא הסכמנו ואפדנו
כי בהתחשב בבעיות הדמוגרפיות איננו רוצים בהעלאת האגרה לגבי תעודת
לידה. בינתיים ישבה הוועדה הבין-משרדית לאגרות והחליטה שוב להעלות
את האגרות לתעודות לידה. ברצוני לשמוע חוות דעת חברי הוועדה בנדון.

ר. ארזי:

השאלה היא כמה זה יכניס.

היו"ר י.ש. בן-טאיר:

אני מתאר לי שזה יכניס כ-10-20 אלף
לירות לשנה. האם בשביל זה צריכים

להרגיז כל מי שנולד לו ילד?

א. ירינו:

אם יש פניה לוועדה בענין זה, אני
חושב שצריך לשמוע מה בפני נציגי

משרד הפנים ומה יש להם לחדש.

ר. ארזי:

צריך לשמוע את נציגי משרד הפנים
ולא לדחות את הענין על הסף.

היו"ר י.ש. בן-טאיר:

פר שפט, רק לפני מספר חודשים סירבנו
לאשר את התקנות בדבר העלאת האגרה על
תעודת לידה. האם השתנה מאז משהו שהניע אתכם להביא שוב את הענין
לפנינו?

א. שפט:

לא התכוונתי לשאלה זו ואולי אשיב
עליה בפעם אחרת.

ה) חוק לתיסרון פקודת החוק הפלילי (מס' 33)

היו"ר י.ש. בן-מאיר: סיימנו את הדיון בחוק זה וביקשנו
ממשרד המשפטים לנסח אותו סופית.
הנוסח הסופי מוכן ואנו מכניסים אותו לתיקים. אם לא יושמע ערעור
עד יום ב' יועבר החוק לקריאה שניה ושלישית.

הישיבה ננעלה בשעה 12.45.